

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EURATOM, EØF) Nr. 2053/93

af 19. juli 1993

om faglig bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i de uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen og i Mongoliet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Efter Det Europæiske Råds møder i Dublin og Rom i 1990 vedtog Det Europæiske Fællesskab et program for faglig bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i den tidligere Union af Socialistiske Sovjetrepublikker;

betingelserne for denne faglige bistand blev fastlagt ved Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 2157/91 af 15. juli 1991 om faglig bistand til Unionen af Socialistiske Sovjetrepublikker til støtte af bestræbelserne på sanering og genopretning af den sovjetiske økonomi⁽²⁾, hvorved der blev iværksat en sådan bistand i budgetperioderne 1991 og 1992;

en sådan bistand bliver kun fuldstændig effektiv i forbindelse med fremskridt i retning af frie og åbne demokratiske systemer, der respekterer menneskerettighederne, og markedsorienterede økonomiske systemer;

da reform- og genopretningsprocessen i den tidligere Union af Socialistiske Sovjetrepublikker endnu ikke er afsluttet, må denne indsats videreføres;

der må specielt tages hensyn til følgerne af opløsningen af Unionen af Socialistiske Sovjetrepublikker, som Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Hviderusland, Kasakhstan,

Kirgistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Ukraine og Usbekistan, i det følgende benævnt »uafhængige stater«, udgjorde en del af;

Mongoliet har officielt anmodet om at blive omfattet af TACIS-programmet; der bestod nære forbindelser mellem Mongoliet og den tidligere Union af Socialistiske Sovjetrepublikker; Mongoliet befinder sig i en overgangsfase på vej mod markedsøkonomi; landet har samme behov for faglig bistand til genopbygningen af sin økonomi som de uafhængige stater; den faglige bistand bør derfor udvides til også at omfatte Mongoliet;

de uafhængige stater og Mongoliet bør kun modtage faglig bistand i henhold til denne forordning, hvis de ikke modtager finansiel og faglig bistand i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 443/92 af 25. februar 1992 om finansiel og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika⁽³⁾;

gennemførelsen af sådan faglig bistand skal gøre det muligt at skabe gunstige betingelser for private investeringer;

det er hensigtsmæssigt at fastsætte prioriteter for denne faglige bistand;

for at sikre, at uforudsete omstændigheder ikke unødigt hæmmer genopretningsprocessen i de uafhængige stater, er det nødvendigt at åbne mulighed for, at en del af den finansielle tildeling undtagelsesvis bruges til humanitær bistand;

Det Europæiske Råd understregede ligeledes på samlingen i Rom betydningen af, at Kommissionen effektivt koordinerer de bestræbelser, som Fællesskabet og dets medlemsstater hver især udfolder i den tidligere Union af Socialistiske Sovjetrepublikker;

det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen i gennemførelsen af fællesskabsbistanden bistås af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne;

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 14. juli 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 24. 7. 1991, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 52 af 27. 2. 1992, s. 1.

af hensyn til den igangværende økonomiske reform- og omstrukturingsproces og en effektiv forvaltning af dette program er der behov for en flerårig planlægning;

bistanden til den økonomiske reform- og genopretningsproces kan kræve særlige former for ekspertise, der specielt er til rådighed i PHARE-modtagerlandene og visse andre stater;

videreførelsen af den faglige bistand vil bidrage til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål;

Traktaterne indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne forordning end artikel 235 i EØF-Traktaten og artikel 203 i Euratom-Traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet gennemfører fra den 1. januar 1993 til den 31. december 1995 efter kriterierne i denne forordning et program for bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i de i bilag I nævnte stater, i det følgende benævnt »modtagerstaterne«. Bistanden koncentrerer sig på sektorer og, når det er hensigtsmæssigt, på udvalgte geografiske områder, hvor den kan spille en central rolle og tjene som eksempel til støtte for reformprocessen.

I forbindelse med bistandens niveau og intensitet skal der tages hensyn til omfanget og resultaterne af reformbestrebelse. De nærmere bestemmelser for bistanden fastlægges efter proceduren i artikel 8, stk. 2 og 3.

Artikel 2

Modtagerlandene i bilag I modtager kun faglig bistand fra TACIS, hvis de ikke modtager finansiel og faglig bistand i medfør af forordning (EØF) nr. 443/92.

Artikel 3

Budgetmyndigheden fastsætter de disponible bevillinger for hvert regnskabsår under hensyntagen til de principper for forsvarlig økonomisk forvaltning, der er omhandlet i artikel 2 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, og inden for rammerne af de finansielle overslag og budgetdisciplinen.

Artikel 4

1. Det i artikel 1 nævnte program tager form af faglig bistand til de igangværende økonomiske reformer i modtagerstaterne til foranstaltninger, der tager sigte på at gennemføre omstillingen til markedsøkonomi og derved

styrke demokratiet. Det dækker også i konkrete tilfælde og efter proceduren i artikel 8, stk. 2 og 3, rimelige udgifter til leverancer, der er nødvendige til støtte for gennemførelsen af den faglige bistand. I særlige tilfælde som f.eks. nukleare sikkerhedsprogrammer kan der indføres et betydeligt leveranceelement.

Projektomkostninger i lokal valuta dækkes kun af Fællesskabet i strengt nødvendigt omfang.

2. Bistanden dækker også omkostninger i forbindelse med forberedelse, gennemførelse, kontrol og evaluering af de pågældende foranstaltninger, samt omkostninger i forbindelse med oplysning.

3. Den faglige bistand koncentrerer sig navnlig om de områder, der er angivet på den vejledende liste i bilag II under hensyntagen til modtagerens skiftende behov.

Der tages behørigt hensyn til miljømæssige betragtninger i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af programmerne.

4. Foranstaltninger, der skal finansieres i henhold til denne forordning, udvælges under hensyntagen bl.a. til modtagerens præferencer og på grundlag af en vurdering af, hvor effektive de er i gennemførelsen af målene for Fællesskabets bistand.

5. Det faglige samarbejde iværksættes decentralt. De endelige modtagere af Fællesskabets bistand inddrages snævert i projekternes evaluering og gennemførelse.

Der indføres regelmæssig koordinering mellem Kommissionen og medlemsstaterne, også på stedet, i deres kontakter med modtagerstaterne både i forbindelse med programmernes udarbejdelse og deres gennemførelse.

6. På en modtagerstats anmodning kan der undtagelsesvis ydes humanitær bistand og faglig bistand til iværksættelse heraf.

Foranstaltningerne i den forbindelse vedtages meget hurtigt efter proceduren i artikel 8, stk. 2 og 3.

7. Når der mangler et vigtigt element for fortsættelsen af samarbejdet, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe afgørelse om foranstaltninger vedrørende bistanden til en modtagerstat.

Artikel 5

1. Fællesskabets bistand tager form af gavebistand, der stilles til rådighed i trancher, efterhånden som projekterne gennemføres.

2. Finansieringsafgørelser og alle dermed forbundne kontrakter skal bl.a. indeholde udtrykkelige bestemmelser om kontrolbeføjelser for Kommissionen og Revisionsretten; om nødvendigt skal kontrollen udføres på stedet.

Artikel 6

1. For hver af modtagerstaterne fastlægges der efter proceduren i artikel 8, uden at det udgør en flerårig budgetmæssig forpligtelse, indikativprogrammer, der dækker den i artikel 1 nævnte periode. Indikativprogrammerne skal angive de vigtigste mål og retningslinjer for Fællesskabets bistand på de områder, der er angivet på den i artikel 4 nævnte vejledende liste. De kan i deres gyldighedsperiode ændres efter samme procedure. Inden fastlæggelsen af indikativprogrammerne orienterer Kommissionen det i artikel 8 nævnte udvalg om de prioriterede områder, der er fastlagt i samarbejde med modtagerstaterne.

2. Handlingsprogrammer baseret på disse indikativprogrammer vedtages hvert år efter proceduren i artikel 8, stk. 2 og 3. Handlingsprogrammerne skal indeholde en oversigt over de vigtigste projekter, der skal finansieres på de områder, der er angivet på den i artikel 4 nævnte vejledende liste. Indholdet af disse programmer angives udførligt, således at medlemsstaterne råder over de oplysninger, der er nødvendige for, at det i artikel 8 nævnte udvalg kan afgive udtalelse.

Artikel 7

1. Kommissionen gennemfører foranstaltningerne i overensstemmelse med de i artikel 6, stk. 2, nævnte handlingsprogrammer.

2. Kontrakter om leverancer indgås ved offentligt udbud bortset fra i de tilfælde, der er nævnt i artikel 116 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Kontrakter om tjenesteydelser indgås generelt ved begrænset udbud og ved underhåndsaftaler for beløb op til 300 000 ECU. Dette beløb kan revideres af Rådet på forslag af Kommissionen, idet der tages hensyn til erfaringen fra lignende tilfælde.

Deltagelse i udbud og kontrakter er åben på lige fod for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og i modtagerstaterne.

Kommissionen kan i konkrete tilfælde give fysiske og juridiske personer i PHARE-modtagerlandene og i særlige tilfælde Middelhavslande med traditionelle økonomiske, handelsmæssige eller geografiske forbindelser adgang til at deltage i udbud og kontrakter, hvis de pågældende programmer eller projekter kræver særlige former for bistand, der specielt er til rådighed i sådanne lande.

3. Fællesskabets finansiering dækker ikke skatter, told og afgifter samt køb af fast ejendom.

4. I forbindelse med samfinansiering kan Kommissionen i konkrete tilfælde give tredjelande adgang til at deltage i udbud og kontrakter. I sådanne tilfælde er delta-

gelse af virksomheder fra tredjelande kun acceptabel, hvis der ydes gensidighed.

Artikel 8

1. Kommissionen bistås af et udvalg, benævnt »TACIS-Udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger TACIS-Udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. TACIS-Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i TACIS-Udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med TACIS-Udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med TACIS-Udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på seks uger efter forelæggelsen for det ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

4. TACIS-Udvalget kan behandle ethvert andet spørgsmål, som formanden forelægger, i givet fald på anmodning af en repræsentant for en medlemsstat, vedrørende gennemførelsen af denne forordning, især alle spørgsmål, som har berøring med den generelle iværksættelse, programmets administration, samfinansiering og den koordination, der er nævnt i artikel 9.

5. Udvalget vedtager sin forretningsorden med kvalificeret flertal.

6. Hver sjette måned aflægger Kommissionen rapport til TACIS-Udvalget om, hvor langt man er nået med aktiviteterne.

Rapporten skal indeholde specifikke, detaljerede oplysninger (foretagender, nationalitet osv.) om kontrakter, der er indgået med henblik på gennemførelsen af projekter og programmer.

Hvad angår projekter, der forventes at blive indgået ved begrænset udbud i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, giver Kommissionen i god tid, inden den udarbejder en begrænset liste, forhåndsoplysninger om bl.a. udvælgelses- og evalueringsprocedurerne for at lette virksomhedernes deltagelse.

Artikel 9

Kommissionen og medlemsstaterne varetager den faktiske koordination af Fællesskabets og de enkelte medlemsstaters faglige bistandsprojekter i modtagerstaterne på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne.

Det tilstræbes desuden at fremme koordination og samarbejde med de internationale fiansielle institutioner og andre donorer.

Kommissionen søger at udvikle samfinansiering mellem den faglige bistand som omhandlet i denne forordning og medlemsstaternes bilaterale bistand.

Artikel 10

Ved udgangen af hvert regnskabsår forelægger Kommissionen en situationsrapport om programmet for faglig bistand. Denne rapport skal ligeledes, når det er muligt, indeholde en evaluering af den faglige bistand, der allerede er ydet. Denne rapport fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1993.

På Rådets vegne

W. CLAES

Formand

BILAG I**Modtagerstater i henhold til artikel 1**

Armenien
Aserbajdsjan
Georgien
Hviderusland
Kasakhstan
Kirgistan
Moldova
Rusland
Tadsjikistan
Turkmenistan
Ukraine
Usbekistan
Mongoliet.

BILAG II**Områder i henhold til artikel 4, stk. 3**

Den faglige bistand skal give den højeste prioritet til følgende områder:

1) udvikling af menneskelige ressourcer:

- uddannelse, herunder uddannelse af arbejdskraft
- omstrukturering af den offentlige forvaltning
- arbejdsformidling og rådgivning vedrørende social sikring
- en styrkelse af det civile samfund
- politisk og makroøkonomisk rådgivning
- juridisk bistand, herunder tilnærmelse af lovgivningen

2) omstrukturering og udvikling af virksomheder:

- støtte i form af faglig bistand til udvikling af små og mellemstore virksomheder
- omlægning af forsvarsrelaterede industrier
- omstrukturering og privatisering
- finansielle tjenesteydelser

3) infrastruktur:

- transport
- telekommunikation

4) energi, herunder nuklear sikkerhed

5) fødevarer, produktion, forarbejdning og distribution.
